

MATEI STOICA

**ISTORIE ȘI ADEVĂR despre Micul
Institut CEPROAR din Târgoviște**

*Aduc mulțumiri soției mele, Iulia Mariana,
pentru sprijin și încurajări pe tot parcursul
activității mele la UPET și la CEPROAR.*

Editura ZVEN

str. Boerescu Zaharia, nr. 2, R3/3
130059, Târgoviște, Dâmbovița
tel./fax: 0345 401 330; mobil 0765 464 304
zven.print@gmail.com | www.zven.ro

Editor – Ion Anghel

Procesare text – Raluca Elena Lupuca
Tehnoredactare – ZVEN Print
Coperta – antetul Institutului și fotografia cu o parte
dintre salariații Institutului la 28.02.2000

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STOICA, MATEI**

**Istorie și Adevăr despre Micul Institut CEPROAR
din Târgoviște / Matei Stoica - Târgoviște : Editura
ZVEN, 2021**

ISBN 978-606-9745-00-7

821.135.1

MATEI STOICA

ISTORIE ȘI ADEVĂR
despre Micul Institut CEPROAR
din Târgoviște

Târgoviște, 2021

**Lucrarea de față este o interpretare personală
a istoriei Institutului CEPROAR din Târgoviște**

**Punctele de vedere exprimate
(și erorile existente) aparțin autorului**

Copyright © 2021 MATEI STOICA. All right reserved

Acest volum este protejat prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, fără permisiunea scrisă a deținătorului copyright-ului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc conform legilor în vigoare.

CUPRINS

Prefață	7
Capitolul 1 (Introdactiv)	
Primul colectiv de proiectare (embrionul) care a stat la baza înființării micului institut.....	11
Capitolul 2 (Introdactiv)	
Evoluția în timp (1970-1978) când proiectanții s-au unit cu tehnologii; activitatea autorului în această perioadă și până în anul 1986.....	15
Capitolul 3	
Înființarea CCSITAERS	25
Capitolul 4	
Reorganizarea CCSITAERS ca societate comercială pe acțiuni – SC CEPROAR SA (cercetare, proiectare armături), conform HG 359/30.05.1991	47
Capitolul 5	
Privatizarea integrală a SC CEPROAR SA din Târgoviște – 1997	53
Capitolul 6	
Despre beneficiarii (clienții) SC CEPROAR SA	59

Capitolul 7	
Despre relațiile internaționale ale SC CEPROAR SA.....	66
Capitolul 8	
Unele probleme dificile cu care s-a confruntat SC CEPROAR SA.....	83
Capitolul 9	
Realizări notabile ale SC CEPROAR SA	95
Capitolul 10	
Despre personalul SC CEPROAR SA.....	101
Capitolul 11	
Despre încetarea activității	115
Concluzii	121
Anexe	143
Referințe bibliografice	150

Prefață

Prezenta carte intitulată „**Istorie și adevăr despre Micul Institut* CEPROAR din Târgoviște**” face parte din „trilogia” de lucrări destinate a prezenta o serie de date, informații, evenimente, întâmplări etc. din viața a două entități **care au însemnat ceva pentru industria românească** în perioadele în care acestea au existat.

Mă refer la primele două lucrări:

- „**O MONOGRAFIE A MARII UZINE UPET**” (în versuri) scrisă cu ocazia împlinirii a 145 de ani de la înființare (1872-2017) (5);
- „**JURNAL și ISTORIE despre o mare Uzină UPET și un mic Institut CEPROAR din Târgoviște**” (6), apărute în anii 2018, respectiv 2019, la Târgoviște, Editura ZVEN.

Dacă **prima lucrare** are ca scop principal **prezentarea istoriei mării Uzine UPET, cea de-a doua și-a propus să dezvolte istoria comună** (dacă se poate spune așa) a celor două entități (Uzina UPET și Institutul CEPROAR).

* „Micul Institut” este o denumire simbolică atribuită de autor după vizita de partid și de stat a lui Nicolae Ceaușescu și Elena Ceaușescu din septembrie 1986 la Târgoviște: Citez din cartea (5):

„De-atunci mi-a venit ideea
Să-i zic, «**micul Institut**»,
Uzina fiind aceea
Care, practic, «**l-a născut**»”.

Cu toate că istoria micului Institut CEPROAR se întinde pe o perioadă mult mai mică (50 de ani) față de cei aproape 150 de ani cât a existat marea Uzină UPET, autorul consideră că sunt demne de semnalat și de relevat o mulțime de aspecte ce pot aduce în atenția cititorului suficiente motive care să contureze **o istorie aparte, specifică a micului Institut CEPROAR.**

Argumentele care justifică o asemenea abordare sunt destule, de aceea, ne vom opri la câteva mai importante:

- încă de la înființare, în 1970, micul Institut a avut **o structură de personal** selecționat, **bine pregătit profesional;**
- proiectele elaborate aici, aveau ca utilizatori, agenți economici români din industriile reprezentative: **energetică** (clasică și nucleară), **chimie, petrochimie, rafinării, petrol și gaze, îngrășăminte, celuloză și hârtie, cauciuc și fibre sintetice, metalurgie** etc., dar și destinații semnificative **la export;**
- după evenimentele din decembrie 1989, **micul Institut s-a constituit ca societate comercială pe acțiuni – SC CEPROAR SA cu obiect cercetare-proiectare**, lucru ce a permis extinderea profilului de activitate prin colaborări în cadrul Planului Național de Cercetare-Dezvoltare-Inovare, proiecte cu finanțare europeană, parteneriate cu universități din țară, asocieri cu institute de profil cu care s-au realizat consorții și alte asemenea. Se înțelege că, **adevărata identitate a micului Institut, este SC CEPROAR SA;**

- În perioada de care vorbim (după 1989), una plină de incertitudini, frământări, cu mari probleme legate de finanțarea **cercetării științifice aplicative** din România, Institutul SC CEPROAR SA a **identificat cerințele din domeniu, și-a determinat propria structură organizatorică și de personal**, pentru a-și asigura veniturile care, în final, să conducă la obținerea de profit.

Argumentele sus-menționate vor face obiectul capitolelor următoare, **prezentându-se provocările, realizările, lipsurile, persoanele implicate, relațiile cu instituțiile statului, cu agenți economici privați și cu organismele din afara țării** cu care Institutul a avut contracte de colaborare.

Nu în ultimul rând, lucrarea va conține și unele **date și informații cu privire la decizia de privatizare integrală**, decizie esențială pentru viitorul Institutului, precum și **dificultățile întâmpinate** înainte și după privatizarea integrală.

La fel, **nu vor fi ocolite „luptele interne”** ce s-au manifestat imediat după decembrie 1989, **care au slăbit sensibil capacitatea Institutului** de a face față condițiilor vitrege din acea perioadă.

Odată cu privatizarea integrală, **aceste lupte au încetat**, lucru care a permis **deschiderea de noi oportunități și găsirea soluțiilor optime** în ceea ce privește încheierea de contracte economice benefice atât pentru Institut cât și pentru clienți.

De asemenea, lucrarea va scoate la iveală unele situații apărute după anul 2000, când **cercetarea științifică românească a devenit un domeniu „periferic”** în ce privește fi-

nanțarea de către Guvernul României, **cu consecințe dintre cele mai grave asupra cercetătorilor și proiectanților** care, mulți dintre ei, au fost nevoiți să părăsească domeniul, îndreptându-se către alte profesii sau **chiar părăsind țara!**

Se poate înțelege, din cele prezentate, că **Institutul CEPROAR are o istorie a lui, distinctă**, cu bune și cu rele, dar cred, interesantă pentru cei care doresc să o cunoască și, de ce nu?! să tragă unele concluzii din care să rezulte adevărul despre Institut, nu așa cum s-a vehiculat, de-a lungul timpului când s-au adus unele insinuări, opinii, afirmații care au denaturat mult istoria acestuia. Îndrăznim să spunem că „istoria” Institutului a devenit **o stare de spirit** prezentă în memoria celor ce au lucrat aici și nu numai.

Totodată, „**acompaniem**” cele spuse mai sus, prezentând o structură a lucrării de față, pe capitole, care să reliefeze principalele **aspecte ce pot defini istoria Institutului SC CEPROAR SA**, în așa fel încât, titlul ales, **ISTORIE și ADEVĂR... să concorde, întrutotul, cu realitatea.**

Autorul

Capitolul 1 (Introdactiv)

PRIMUL COLECTIV DE PROIECTARE (embrionul) care a stat la baza înființării micului institut

Motto (5):

Prin „șaptezeci” a venit (1970)

Un grup mic de proiectanți

La început era timid

Dar, destul de importanți.

Vom începe prin a prezenta lista cu proiectanții care au constituit colectivul ce s-a desprins din cadrul Serviciului tehnic Armături al UPET, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1/1970, art. 11, lit. a, începând cu **data de 01.07.1970**, transfer făcut în interesul serviciului între **UPET și IPCUP București** (Institutul de Proiectare și Cercetare Utilaj Petrolier).

Anexa nr. 1 cuprinde primul colectiv de proiectanți transferați de la UPET la IPCUP în 1970.

Locația colectivului a fost Pavilionul Administrativ al Secției Mecanică Grea, din UPET, altfel spus, **colectivul avea regim de chiriaș.**

Se pare că, în perioada aceea, institute mari cum era IPCUP București, **trebuiau completate și întărite** cu specialiști din diferite domenii (de care Institutul nu dispunea)

CONCLUZII

Se deduce ușor că Institutul SC CEPROAR SA **a avut parte, întotdeauna de o conducere colectivă** compusă, de regulă, din trei persoane, ce pot fi denumite **trio-ul**, fie că este vorba de **conducerea propriu-zisă**, sau de **consultanță, asistență juridică**, ori alte activități importante.

Exemplificăm:

- În anii '70 Institutul a fost condus de **trio-ul: ing. Teselschi Andrei, ing. Cristescu Eugen, ing. Fântână Nicolae**, toți având funcția de Șef Atelier de Proiectare;
- În anii '80 au fost la conducere: **dr. ing. Poșchină Ion, dr. ing. Stoica Matei, dr. ing. Iurcu Mihail**, primii doi ca directori, iar dl Iurcu, Șef de Organizare, Plan, Personal;
- În anii '90, perioada de dinaintea privatizării integrale: **dr.ing. Stoica Matei, ec. Popa Viorel, jr. Chițescu Adrian**, aceștia fiind membri ai Consiliului de Administrație;
- În anii '90-2000, perioada post privatizare: **dr.ing. Stoica Matei, ing. Georgescu Marian, ing. Mihălăchioiu Norica**, membri ai Consiliului de Administrație;

- **În afara conducerii propriu-zise** au existat o serie de specialiști (tot trio) pe diferite domenii, care au consiliat conducerea fie concomitent, fie în mod succesiv;
- **Comisia de cenzori** formată din: **ec. Ancu Alexandru, ec. Constantinescu Nicolae, ec. Moldovan Vasile;**
- **Asistența juridică** acordată de către: **jr. Dojană Liviu** (pe litigiile de muncă), **jr. Chițescu Adrian** (pe administrație) și **jr. Dumitrache Gheorghe** (pe probleme economico-comerciale);
- **Consultanță fără portofoliu:** **dr. ing. Prodan Gheorghe** (pe probleme de cercetare), **prof. dr. ing. Marinoiu Vasile** (pe probleme științifice și învățământ superior) și **ing. Savin Dan** (pe valori imobiliare);
- **În domeniul economico-financiar:** **ec. Goanță Marieta** (1987-1992), **ec. Staicu Aurelia** (1993-1998) și **ec. Georgescu Maria** (1999-2007);
- **În domeniul IT:** **ing. Gavăt Mircea, ing. Voicu Adrian și ing. Pârvu Miron;**

Mai este de prezentat **un trio cu totul special** și anume **cei care au înființat Asociația CRIA – Comitetul Român pentru Industria de Armături, afiliată la Comitetul European de profil – CEIR – din anul 1991 și până în anul 2006:**

- **ing. Cucu Valeriu** – vicepreședinte
- **dr. ing. Poșchină Ion** – secretar,
- **dr. ing. Stoica Matei** – vicepreședinte executiv.

Asociația a avut o prestație apreciată de către forul european, cei nominalizați mai sus aducându-și contribuții importante **la buna funcționare a acesteia.**

Și, chiar dacă nu există o legătură strânsă cu cei enumerați, la SC CEPROAR SA au crescut, ajungând doctori în științe tehnice, tot un trio:

- **Dr. ing. Costoae Nicolae**, acum specialist în armături nucleare la CNE Cernavodă;
- **Dr. ing. Marin Cornel**, profesor universitar la Universitatea Valahia din Târgoviște;
- **Dr. ing. Ioniță Ghiorghe** – specialist în Management de Mediu, Organism de Certificare Produse etc.

Credem că exemplele de mai sus ilustrează faptul că, la SC CEPROAR SA, **conducerea societății s-a realizat în echipă**, cu o largă consultare pe toate domeniile de activitate, încât suntem îndreptățiți să acredităm ideea că, **niciodată deciziile sau hotărârile nu s-au luat de către unul singur**, fie că acesta se numea director, manager sau președinte al Consiliului de Administrație. Și a mai fost ceva: **o transparență totală** în ceea ce a întreprins și a realizat conducerea în cadrul societății.

Numai astfel se explică **longevitatea** (dacă se poate spune așa) de 40 de ani de la înființarea primului colectiv (în 1970), și de **peste 21 de ani de la înființarea CCSITAERS devenit, apoi, SC CEPROAR SA**, prima formă de organizare de sine stătătoare.

Oricum am denumi aceste structuri, Colectiv, CCSITAERS, micul Institut, **acesta trebuie să rămână în memoria colectivă ca SC CEPROAR SA**, singura formă de organizare cu obiect de activitate bine definit, cu patrimoniu propriu, cu structură organizatorică total independentă, cu sediul soci-

al al său și, nu în ultimul rând, cu o structură de personal care s-a zbatut, a muncit și a realizat multe lucruri importante pentru economia țării, în speță **industria de armături românească**, recunoscută pe plan național și internațional, dar și **servicii de mare utilitate în sistemele de management de mediu, asigurarea calității, standardizarea de nivel european, participare directă la planul Național de Cercetare – Dezvoltare – Inovare**, în cadrul căruia a deținut excelența în domeniu (vezi **Anexa cu fotografia nr. 8**).

În completare la cele spuse mai sus, **subliniem un aspect** deloc neglijabil, pe care noi, cei de la SC CEPROAR SA, **l-am resimțit pe întreaga perioadă de existență a Institutului. Este vorba de relațiile interpersonale** între membrii Conducerii Societății și persoane cu funcții de conducere în diferite entități economice, instituții ale statului, instituții de învățământ superior, alte autorități, cu care **am avut relații de colaborare**, bazate pe **simpatie, respect și încredere, relații ce s-au cultivat** fără încălcarea legilor în vigoare și, mai ales într-un spirit constructiv și eficient, pentru buna funcționare a SC CEPROAR SA.

Evidențiem mai întâi **persoanele din cadrul mării Uzine UPET**, acolo unde conducerile CCSITAERS și apoi CEPROAR **și-au perfecționat** pregătirea profesională, **au avut rezultate recunoscute** la Uzină, **și au crescut alături de aceste persoane** care au constituit exemplele de urmat pentru foarte mulți dintre foștii salariați ai UPET.

Începem cu **cel mai reprezentativ și longeviv conducător al mării Uzine UPET** pe care l-am elogiat și în lucrările (5 și 6) și pe care-l vom elogia întotdeauna, fie în scris, fie pe cale orală:

• **DI Director General al UPET: Ing. Tzitzeclis Constantin**

Cităm din lucrarea (5):

32. Șaptezeci a însemnat (1970)
An greu, cu încărcătură
Iar Tzitzeclis s-a aflat
Un bărbat cu „anvergură”.	45. La’nceput de optzecișase (1986)
Cu mirare am aflat
Pe Tzitzeclis îl schimbase
Un ministru de la stat.
33. Nu a venit din neant
Nici numit de la Centrală
E foarte interesant
Instruit, cu multă școală.	46. Moment greu de consemnat
Căci era o perturbare
Mulți au reacționat
În mod trist, cu indignare!
41. Și, cum spuneam la’nceput
Pentru o perioadă mare
S-a angajat foarte mult
Punând preț pe dezvoltare.	47. A fost plin de competență
Demnă de invidiat
Făcând totul cu decență
Pe mulți i-a apropiat!

Este greu să mai comentăm în legătură cu aceste strofe dedicate dlui director TZITZECLIS CONSTANTIN.

Mă voi opri asupra **unui dialog pe care l-am avut** cu dânsul, în **anul 1991**, la mine în birou; când a venit să mă roage ceva:

Îmi spune:

– Stoica, am stat mult pe gânduri dacă pot veni la tine, să te rog ceva!

Îi răspund:

– Domnule director, nu vă faceți griji! Vă ascult.

– Uite, ce este! Am o rugămintă: există la tine aici, un băiat, fiul unui bun prieten al meu, prieten ce se află într-o stare de sănătate critică și care mă roagă să vin la tine pentru ca **băiatul lui să nu fie dat afară**:

– Să știți domnule director că înțeleg la cine vă referiți.

– Atunci, zice dânsul, **pot primi o garanție**, că nu va fi disponibilizat?

Îi spun:

– Și dacă nu mă rugați, știam bine cazul acestui băiat și **nu va avea nicio problemă!**

Dânsul zice:

– **Măi Stoica, mulți** mi-au spus că tu ești un băiat de treabă, eu nu am avut prea mult timp ca să te cunosc, dar acum am convins: **ești un om în care am încredere!**

Nu mi-a mai trebuit nimic altceva pentru a-l caracteriza pe dl director general al UPET ing. Tzitzeclis Constantin!

• **Dl director adjunct al UPET, ing. Bangheea Oprea**

Apelăm tot la lucrarea (5):

Doar vreo două luni de zile (aprilie-mai 1986)

Bangheea a fost „General”

Nimeni nu știa mai bine

Cum a căzut „de pe cal”!

A apărut un declic
În ascensiunea lui
Cineva de la partid
Îi pusese pofta'n cui!

Dl director Banghea a fost, pentru mine, un exemplu de conducător corect, imparțial și obiectiv, însușiri care au contribuit în mod determinant la menținerea unui echilibru, atât de necesar, între conducătorii Uzinei și marea majoritate a salariaților. Era foarte greu să-i găsești unele fisuri în activitatea sa. Uzina UPET a avut în dânsul, unul dintre „stâlpii” care **i-au asigurat stabilitatea pe întreaga perioadă cât a condus.**

În ciuda părerilor unora, dl Banghea a dat dovadă **că este și un om sentimental** exemplificând prin următoarele:

În anii '80 ajung la dânsul cu o cerere de angajare a unui nepot care rămăsese fără tată, în urma unui accident de muncă. Îi spun că este nepotul meu, e strungar de meserie, îmi primește cererea și după câteva zile mă invită în biroul dumnealui și-mi spune:

– Măi, Stoica, ai zis că este nepotul tău, dar cererea e pe numele Nicolae, nu Stoica!

Îi spun:

– Este fiul unei surori care, după căsătorie, se numește Nicolae.

– Bine mă, zice dânsul, și-i spune dnei secretare să-l cheame pe dl ec. Pătrașcu, șeful personalului, căruia i-a zis așa:

– Țuțule, începând de azi, băiatul ăsta trebuie angajat în Uzină pentru că este într-o situație delicată și avem nevoie de strungari!

Fără comentarii!

• **Domnul ec. Bordea Victor, secretarul de partid** pe Uzină, în anii '70, apoi **director de export**, în anii '80.

Îl consider pe dl. ec. **Bordea** unul dintre liderii care au condus marea Uzină UPET, cu merite incontestabile în asigurarea **echilibrului dintre politic și economic**, o stare de lucruri care nu se întâlnea, în mare parte, la unitățile economice din acea vreme.

Era întotdeauna atent la propunerile și inițiativele oamenilor valoroși pe care și i-a apropiat, iar rezultatele acestor „politici” nu au întârziat să apară.

Venim cu trei exemple punctuale în sprijinul acestei afirmații.

În anul 1976 se organiza o a doua delegație de specialiști din UPET care trebuia **să meargă la școlarizare în RFG**, la firma BABCOCK (după aceea din 1975), care se efectuase la firma GULDE din care am făcut parte.

Fiind implicat, **în egală măsură, în problematica ambelor firme**, am considerat că este normal să merg și eu în această delegație, la firma BABCOCK, **dar nu figuram pe listă**.

Am intrat în audiență la dl Bordea pe atunci secretar PCR pe Uzină, iar dânsul a luat legătura cu Serviciul Personal care a completat lista cu nume. Îi aduc și acum mulțumirile mele d-lui Bordea!

Al doilea exemplu îl consider la fel de edificator ca și primul: tot în aceeași perioadă **aveam de îndeplinit o sarcină dificilă legată de o tehnologie** pe care trebuia s-o aplicăm în UPET, dar în colaborare cu Combinatul de Articole Tehnice și de Cauciuc Pitești (CATC).

Cred că nu reușeam să mă achit de această obligație de serviciu **dacă nu primeam sprijin direct și operativ** de la **Secretarul de Partid al CATC Pitești** care mi-a zis că a fost coleg cu dl Bordea (considerat un bun prieten) **și o face în semn de recunoștință pentru persoana dumnealui**. Colaborarea respectivă s-a încheiat cu un mare succes pentru UPET.

Cuvinte de apreciere am pentru dl Bordea și în calitatea dumnealui de **director de export** la UPET; aici, noi cei din proiectare **am simțit o implicare eficientă a dânsului** în promovarea produselor la export, de multe ori sprijinind proiectanții și secțiile de producție în fața forurilor tutelare, cu efecte benefice pentru Uzină.

Cititorul poate trage o concluzie despre dl ec. Bordea Victor, dar nu pot încheia, fără a-i dedica două strofe din lucrarea (5):

Dânsul a fost „interfața”
Între Partid și Uzină
Aducând mereu speranța
Că e loc și de mai bine.

A ocupat și un post
Unul de invidiat
Ca **Director de export**
Pe care l-a onorat.

- **DI inginer șef Cârstea Vasile**

Cităm din lucrarea (5):
Ne aflăm în '77 (1977)
La un moment crucial
Când în țară se dezbate
Primul **program nuclear**.

De acest program măreț
A fost pus ca să răspundă
Cârstea, inginerul șef
Omul **ce venea** din „umbră”!

Deși, ne aflăm în 1977, trebuie spus că programul nuclear pe care a încercat România să-l aplice, a fost demarat în decembrie 1974, când s-a semnat la **Moscova un tratat care prevede execuția unei centrale nucleare de tip VVER** (sistemul sovietic), undeva în zona Făgăraș, pe râul Olt. **Era denumită CNE-Olt.**

Cum **dl ing. Cârstea** își făcuse studiile superioare în URSS, responsabil din partea UPET pentru acest proiect, a fost dumnealui, probabil pentru că putea deveni un interlocutor potrivit pentru partea sovietică.

Nu știi ce s-a întâmplat, dar după doi ani de zile, în 1979, **România a semnat un alt acord, de data aceasta cu Canada** pentru construcția, în țară, a **reactoarelor nucleare de tip CANDU.**

Și într-un caz și în celălalt, dl Cârstea a fost implicat direct pentru că era unul dintre primii specialiști în armături care au transferat fabricația acestor produse de la Brăila la Târgoviște, în anii '50. **Dânsul** atunci **coordona Serviciul**

Tehnic Armături din Uzină și, se poate spune că a fost unul dintre primii lideri din domeniu, ajungând, în anii '70, inginer șef pentru fabricația de armături și, mai apoi **pe sectoarele calde** (Turnătorie, Forjă, Tratament).

Așa că, activitatea dlui Cârstea în Uzină **a fost dedicată în proporție de 100% domeniului armături industriale.**

Un cadru tehnic de mare valoare, un profesionist de la care noi, cei mai tineri, am avut multe de învățat!

Dl ing. Cucu Valeriu

Despre dl ing. CUCU VALERIU am relatat pe larg în lucrările (5) și (6) încât acum ne rezumăm la a prezenta poate cele mai interesante realizări pe linie profesională și administrativă ale dumnealui.

Dânsul a preluat Serviciul tehnic Armături de la dl **ing. șef Cârstea** în anii '60. **A îndeplinit numeroase funcții de răspundere**, îndeosebi în acest domeniu al armăturilor industriale: **Șef Serviciu Tehnic, Șef Serviciu Producție, Șef Secție Armături, Șef Secție Proiectare Armături Nucleare** și a culminant cu funcția se **Director General al UPET** între anii 1990-1995. Redăm două strofe din lucrarea (5):

Cucu este cel ales(în 1990)

După lupte sindicale

Cu toții s-au înțelese

Să o lase **mai moale!**

Nu sunt bani de dezvoltare

Nici vorbă de perspectivă

Totu-i pe salarizare

Iar restul pe „**împotrivă**”.

Din aceste strofe rezultă dificultățile mari pe care le-a întâmpinat Uzina, imediat după decembrie 1989. Cu toate acestea **dl Director General Cucu a reușit să mențină un echilibru între conducere și sindicate** pe o durată relativ mare (cinci ani).

După ce a cedat funcția de director general, **dl Cucu** a revenit la ceea ce a știut mai bine să facă și anume **să-și aducă o contribuție însemnată** la dezvoltarea domeniului armăturilor industriale **ocupând funcția de Secretar al Comitetului Român pentru Industria de Armături** care își avea sediul la SC CEPROAR SA.

De aici, a rezultat o colaborare cu asociațiile de profil din Europa care s-au întins pe o perioadă de 15 ani (până în 2006). Nu a fost puțin lucru pentru producătorii și proiectanții de armături din România, Institutul CEPROAR fiind unul dintre beneficiarii acestei interesante inițiative, ca de altfel și ceilalți membri ai asociației.

Și trebuie să recunoaștem că, un merit important l-a avut **dl ing. Cucu Valeriu**.

De subliniat că **toate cele cinci persoane de la UPET, menționate** mai sus, au reprezentat **exemple de profesionalism, dăruire și competență**, iar relațiile acestora cu conducătorii ce au venit la SC CEPROAR SA au fost unele de **respect și de încredere** pentru satisfacerea **intereselor ambelor părți**. Este o dovadă în plus pentru lunga perioadă de colaborare a UPET cu SC CEPROAR SA (de 40 de ani)!

În continuare **se vor prezenta unele persoane din alte instituții**, colaboratori ai **SC CEPROAR SA** care au dat dovadă

de înțelegere, atașament și sprijin necondiționat asigurând un plus de valoare activităților și o creștere a competențelor la nivelul Institutului nostru care s-a oglindit în rezultatele obținute.

• **Dl adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini, ing. Dumitru Constantin**

Așa cum menționam în capitolul 3 (perioada august 1986 – decembrie 1989) **dl ministru Dumitru Constantin** a fost acel demnitar al statului care, într-un fel, **s-a implicat direct în organizarea și funcționarea Centrului** selectând, din multitudinea de probleme cu care se confrunta, pe acelea care reprezentau priorități absolute și de importanță majoră pentru economia românească.

Am enumerat aceste priorități în Capitolul 3. Se remarcă **la dl ministru Dumitru o cunoaștere profundă a realității** din industria românească de atunci.

Așa se face că, la vizita conducerii de partid și de stat din septembrie 1986, dânsul a prezentat în fața acesteia, toate aspectele importante legate de asigurarea armăturilor pentru energetică (clasică și nucleară), chimie, petrochimie, petrol și gaze etc., **problemele dificile cu care se confruntă Uzina și Institutul, încât toți prezenți, inclusiv conducătorii țării din acea vreme, au înțeles realitatea și s-au lămurit pe deplin cum stau lucrurile.**

Mai este ceva! Înainte de privatizarea integrală a SC CEPROAR SA, **dl ministru Dumitru ne-a acordat tot sprijinul** prin consultanță la obiect (era atunci, vicepreședinte la FPS),

astfel încât am reușit cu brio să convingem comisia de licitație că avem cea mai bună ofertă.

În particular, am constatat că dl ministru era de o **cinste și corectitudine ieșite din comun**. Spre exemplu, la mesele ce se organizau la UPET după discuțiile cu conducerea, **dânsul își achita costul consumației!** Fără comentarii!

- **Prof. dr. ing. Marinoiu Vasile**

Îmi este greu să-l descriu pe dl **prof. Marinoiu**, față de multele calități pe care le-a avut, dar **unele dintre cele mai relevante aspecte legate de colaborarea** cu dumnealui sunt demne de consemnat.

L-am cunoscut din vremea studenției (mi-a fost asistent), **un tânăr cadru didactic dedicat trup și suflet profesiei alese**, mereu la curent cu noutățile și, mai ales, doritor să atragă pe studenți și pe colaboratorii săi de la catedră în rezolvarea problemelor ce țineau de pregătirea viitorilor ingineri.

Ajungând la UPET, am continuat **colaborarea cu dânsul prin multe lucrări de cercetare aplicativă** în interesul Uzinei și al Institutului de Petrol și Gaze Ploiești. Această **colaborare a culminat cu pregătirea tezei mele de doctorat** în cadrul căreia pot să afirm că **dl prof. dr. ing. Marinoiu** a jucat un rol esențial în determinarea mea și, în mod deosebit, la **obținerea titlului de doctor inginer**.

Și după evenimentele din decembrie 1989 am lucrat împreună la programele de cercetare lansate de către Ministerul Cercetării. Apoi, **am beneficiat de sprijinul constant** din partea dumnealui, în munca de conducere la SC

CEPROAR SA, unde a fost o perioadă **membru în Consiliul de Administrație**.

Pot afirma că, dacă SC CEPROAR SA a **rezistat timp de 40 de ani**, aceasta se datorează și efortului făcut de către **dl prof. dr. ing. Marinoiu Vasile de a fi alături, la bine și la greu**, de a **ne consilia în problemele dificile** pe care le-am întâmpinat și mai ales de **dorința dumnealui de a atrage cât mai mulți dintre salariați** către obținerea de rezultate notabile în domeniul cercetării aplicative.

Nu am cuvinte să-l omagiez și să-i mulțumesc dlui prof. dr. ing. Marinoiu care și-a dat toată silința și **a pus atâta suflet pentru binele celor din jurul său! Îi rămân dator pentru toată viața!**

- **Dr. Ing. Prodan Gheorghe (nea Gigi)**

A fost, din punctul nostru de vedere, cei de la SC CEPROAR SA, **liderul din cercetarea aplicativă românească** despre care se poate spune că „le avea pe toate”!

L-am cunoscut în din anii '70 când eram stagiar la UPET, iar dânsul **Șef Atelier de Proiectare** la Institutul de Cercetare pentru Tehnologia Construcțiilor de Mașini din București (ICTCM).

Noi (UPET) eram beneficiari ai unor proiecte de armături și mecanisme electrice de acționare. Era imbatabil în susținerea ideilor, un învingător și foarte cooperant cu noi.

Împreună am soluționat **una dintre problemele dificile** al anilor '80, când la **Târgoviște s-au asimilat armăturile cu acționare electrică** prevăzute cu mecanisme NOTOR, proiec-

tate la ICTCM cu destinația Fabrica de Apă Grea de la Drobeta Turnu Severin.

Colaborarea, în trei, **ICTCM, NEPTUN** Câmpina – producător de mecanisme – **UPET** a fost ireproșabilă și datorită talentului lui nea Gigi **de a ne armoniza gândurile, gesturile și interesele.**

După evenimentele din decembrie 1989, **dl ing. Prodan a condus mai bine de 10 ani cea mai importantă Comisie din domeniul cercetării aplicative** și anume „Comisia pentru Construcția de Mașini”, comisie recunoscută de către Ministerul Cercetării și care a realizat numeroase lucrări de mare utilitate pentru agenții economici din domeniu.

La momentul constituirii Asociației CRIA (Comitetul Român pentru Industria de Armături) afiliată la **Comitetul de profil european**, nu am stat pe gânduri cu privire **la alegerea președintelui Asociației: acesta a fost dl director Prodan Gheorghe.**

Aici, dânsul a „ținut steagul sus” și a reprezentat cu onoare Asociația noastră care s-a bucurat de recunoaștere la nivel european și de o vizibilitate pe măsură.

Dl director Prodan Gheorghe a avut o slăbiciune pentru SC CEPROAR SA Târgoviște bucurându-ne în permanență de sfaturile, încurajările și consultanța gratuită în multe aspecte cu care ne-am confruntat. A fost unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai noștri!

- **Ing. Neagu Mircea**

Șansa de a cunoaște bine specialiști în domeniul nostru, așa cum am avut-o noi (proiectanții de la CCSITAERS,

apoi SC CEPROAR SA) cu **dl ing. Neagu Mircea**, nu au avut-o mulți colegi din breasla noastră. Am întâlnit **un profesionist, un coleg și un colaborator**, dar și un **om înzestrat cu darul vorbirii** în sensul bun al cuvântului, **un specialist de marcă, poliglot** în meseria de inginer care, în orice situație, **selecta cu inteligență și simplitate argumentele tehnic-științifice** pentru convingerea celor din jurul său și, deseori pentru lămurirea celor mai mari, adică forurile tutelare: Centrală, Minister, Partid, alte instituții din epoca trecută.

L-am cunoscut pe **dl ing. Neagu** încă din anii '70 când era **Șef Atelier de proiectare la IPCUP Ploiești**, iar noi, târgoviștenii, eram beneficiarii proiectelor ce purtau „marca” Neagu.

De obicei, noi în calitate de producător, mai găseam unele neconcordanțe sau lipsuri legate de posibilitățile tehnologice de execuție a produselor. Și într-o situație și în alta, **cu dl Neagu se ajungea la o clarificare deplină**: mai mult, dânsul, prin experiența vastă pe care o avea, ne sugera unele soluții care, de regulă, se dovedeau a fi fezabile și adaptabile la posibilitățile Uzinei.

Ne-m întâlnit în zeci sau sute de deplasări în țară pentru acordarea asistenței tehnice la punerea în funcțiune a obiectivelor industriale: **apa grea, export echipamente pentru centralele nucleare** de tip VVER (sovietic), **export pe piața vestică**: SUA, Canada, misiuni de mare răspundere pentru proiectanți și producători la acea vreme.

La IPCUP Ploiești a **îndeplinit funcția de Secretar Științific** care se potrivea ca o „mănușă” pentru dânsul, întrucât

nu-i plăcea birocrăția. Era tare aplecat pe probleme concrete, cu soluționare rapidă și în beneficiul ambelor părți (proiectant și producător).

Era un tip spiritual, găsind cuvintele cele mai potrivite în astfel de situații. Bunăoară, la sfârșitul susținerii tezei mele de doctorat, la care a asistat și dânsul, mi-a zis:

– Măi Mathews (așa îmi zicea), **deși n-am înțeles mare lucru** din ce ai prezentat tu, **mi-a plăcut foarte mult!**

Cu colaboratorii dumnealui din IPCUP, avea întotdeauna relații de parteneriat, de încredere reciprocă, de găsire a soluțiilor celor mai potrivite, analizând cu înțelegere și cu calm fiecare propunere venită de la aceștia.

Impresionându-mă în mod plăcut pe toată perioada de cca 40 de ani cât am colaborat cu dânsul, îi dedic câteva strofe dintr-o poezie apărută în lucrarea (5):

1. Vine Neagu din Ploiești
Aici, în vechea Cetate
Cu proiecte și **povești**
Să ne-arate că se poate.
2. Ca să facem robinete
Din **programul nuclear**
Explicând pe îndelete
Și cât se poate de clar.
4. Dar, **tăticul** din Ploiești
Un meseriaș de rasă
A renunțat la povești
Și-a intrat la noi în casă!

6. Pe, mai toți ne-a captivat

Nu cu vorbe și citate
Căci omul era-nzestrat
Cu har și onestitate.

7. Știa toată alchimia

Unui mare proiectant
Ocolind mărinimia
Niciodată nu-i perdant.

9. Acesta este **tăticu** (Neagu)

Proiectantul din Ploiești
Merită să-i zici „buricu”
Căci altul, cu greu găsești!

- **Jr. Dumitrache Gheorghe (nea Gică)**

Locul lui nea Gică **nu este ultimul din lista** pe care am prezentat-o, pentru că dânsul a avut o contribuție decisivă, am putea spune **capitală, pentru evoluția SC CEPROAR SA** în ultimii 10-12 **ani de existență**.

În anul 1995, **când căutam o soluție optimă** în legătură cu privatizarea, dl Dumitrache ne-a zis:

– Aveți posibilitatea de a deveni **proprietari efectivi** pe bunurile mobile și imobile ale societății, dacă vă hotărâți să cumpărați restul de 51% din acțiuni de la FPS.

– Cum trebuie să procedăm? am întrebat noi cei din conducere.

– Am experiența de la CHIMALTEX pe care vă rog să o acceptați și dumneavoastră!

– Care sunt pașii ce trebuie urmați?

– **Constituiți Asociația Salariaților** care are mari șanse să cumpere acțiunile, dar cei care se înscriu în aceasta, să știe că trebuie să pună niște bani deoparte pentru cumpărarea acțiunilor.

– Da, zicem noi, dar unii dintre salariați nu au bani!

Atunci, zice dânsul, îi sfătuiesc să-și vândă ce mai au de prisos, așa cum au făcut alții; unii pe care-i cunosc **și-au vândut și verighetele!**

Acest exemplu ne-a mobilizat și am procedat așa cum ne-a sfătuit dl Dumitrache, încât, în 1997 am cumpărat cele 51% din acțiuni de la FPS **fără însă să ne vindem verighetele**, pentru că, printr-o imobilizare pe plan profesional, am obținut venituri suficiente în cadrul societății **și am plătit acțiunile din dividende.**

Pe parcursul derulării contractelor cu FPS, nea Gică a fost mereu alături de noi, dându-ne asistența juridică necesară.

Cu dumnealui **am câștigat litigiile apărute**, când ne-a încurajat spunându-ne: „**aceste procese le câștig stând pe scaun**” și așa a fost!

Tot nea Gică ne-a asistat și la **ultima acțiune din viața SC CEPROAR SA când dânsul**, cu mașina de scris, **a redactat documentele de predare-primire** între vânzător și cumpărător.

Mulțumim din suflet dlui jr. Dumitrache Gheorghe (nea Gică) pe care l-am simțit mereu alături de SC CEPROAR SA și a rezonat împreună cu noi la toate acțiunile întreprinse în asigurarea bunului mers al societății! **Pentru aceasta îi dedicăm fotografia cu nr. 9 din Anexa Nr. 2 cu fotografii.**

Revenind la ceea ce spuneam în prefață, este de subliniat că, prezenta lucrare se vrea a fi o continuare a primelor două (5) și (6) publicate de autor în anul 2018, respectiv 2019. În plus față de lucrările publicate, aici venim și cu **fotografiile** de la fața locului și anume **nr. 7, nr. 8, nr. 9, nr. 10 și nr. 11 din Anexa Nr. 2 cu fotografiile**.

Nu ascundem faptul că **cele două lucrări anterioare s-au scris la îndemnul multor foști salariați ai UPET și CEPROAR**, în intenția de a reaminti că aceste două entități, îndeosebi UPET, **nu merită să fie date uitării**, nici măcar de aceia care nu au fost salariați la acestea și, cu atât mai mult, de către aceia care o viață întreagă **au trăit, au muncit și au făcut ceva** pentru bunul mers al UPET și CEPROAR.

Pornind de la aceste date inițiale, autorul vine și pune la dispoziția cititorului, oricare ar fi el, o trilogie de lucrări cu un subiect simplu: **istoria unei mari Uzine UPET și a unui mic Institut CEPROAR**, care vine în întâmpinarea unei importante aniversări, anume, împlinirea în 2022, **a 150 de ani de la înființarea UPET (în 1872) și pe lângă aceasta, a peste 50 de ani de la înființarea Institutului (în 1970)**.

Autorul s-ar bucura ca acestea să formeze **un set de trei lucrări** – ca un tot unitar – **spre a servi cunoașterii** – cât de cât – **a istoriei celor două entități**, istorie care merită cu prișosință **să facă parte din mentalul colectiv** al cititorilor noștri.

De asemenea, autorul este conștient că setul de trei lucrări elaborate în anii 2018, 2019 și 2021 **acoperă doar cca 35-40% din istoria UPET și CEPROAR**, dar apăsarea riscului ca

nici acest procent să nu existe, așa că am judecat astfel:
„mai bine este să ai ceva” decât nimic!

Totodată, sperăm că această trilogie să trezească în mintea unora dintre foștii salariați ai UPET sau CEPROAR, **mai tineri decât autorul, în sensul de a veni cu lucrări proprii** care să întregească istoria celor două entități, încât procentul de 35...40% să fie cu mult depășit.

Sugerăm ca subiectele alese de către aceștia să se axeze **pe zona utilajului petrolier, a racordurilor speciale, ale celorlalte produse** (automacarale, aspersoare, piese de schimb etc.) dar și a serviciilor care au funcționat în Uzină pe toată durata existenței sale: Organizare, Personal, Producție, Administrativ, Financiar-Contabil, CTC Laboratoare, Protecția Muncii, Depozite, Transporturi, Oficiul de Calcul etc.

Dacă s-ar îndeplini așa ceva, **sunt motive de bucurie că istoria UPET și CEPROAR nu a fost dată uitării!**

Autorul,
noiembrie 2020

**Primul Colectiv de proiectanți
„Embrionul” Micului Institut**

A. Personal cu studii superioare (ingineri):

Teselschi Andrei – Șef Colectiv
Poșchină Ion
Roșu Silviu Dan
Călinescu Natalia
Ianculescu Maria
Florescu Dan
Plângă Mihai
Cojocarul Ion

B. Personal cu studii medii:

Bădună Stelian
Banu Victor
Bucur Vasile
Gardan Dumitru
Dumitrescu Victor
Dumitrescu Brândușa
Rădulescu Elena
Zlăteanu Cristian
Rosetti Petrică
Rosetti Aurelia
Mărgărit Doina

Stănescu Viorica
Vlad (Spiridon) Mărioara
Răuță (Banciu) Vasilica
Nicolaescu Victoria
Moldoveanu Catela
Marinescu Virginia
Cristea Luca
Florescu Magelona
Gogoiu Emanoil
Stoica Petre
Maier Steliana
Kraft Rose Renate
Georgescu Vasile

Notă: Persoanele din prezenta Anexă au fost nominalizate de către dl teh. Cristea Luca încadrat în acest colectiv începând cu anul 1974, care și-a continuat activitatea la SC CEPROAR SA până la pensionare, în 2007.

Anexa Nr. 2

Fotografiile ale autorului în momente importante

1. La Congresul CRIA de la ODENSE – Danemarca, iunie 1993
în fața motelului;
2. La Congresul CRIA, Copenhaga – Danemarca, iunie 1993,
în fața grădinilor Tivoli;
3. La Centrul de pregătire (training) a personalului firmei
din Ottawa – Canada, septembrie 1987;
4. În vizită la Cascada Niagara – septembrie 1987;
5. În vizită la o familie de salariați ai firmei din Ottawa –
Canada, septembrie 1987;
6. În vizită la Turnul Televiziunii din Toronto – Canada, sep-
tembrie 1987;
7. Prezentarea Simpozionului: materiale, construcții și teh-
nologii noi în domeniul armăturilor, Târgoviște, 7...10
noiembrie 1995;
8. În activitate la Centrul de Excelență CRIA-CE cu sediul la
SC CEPROAR SA în parteneriat cu Universitatea Valahia
din Târgoviște, 2001...2004;
9. Împreună cu dl jurist Dumitrache Gheorghe și colegi de
la Institut, 2001;
10. În holul SC CEPROAR SA alături de colegele ing.
Mihălăchioiu Norica și ec. Georgescu Maria, 2002
11. În birou la SC CEPROAR SA, împreună cu ing. Teselschi
Andrei și teh. Cristea Luca, 2002.

Anexa Nr. 3

Lista cu salariații CEPROAR la data de 01.01.1994 (înainte de privatizarea integrală)

Colectivul Nr. 1

1. Bucur Nicolae
2. Mihăiță Serghe
3. Enache Ioan (ppi)
4. Beleş Eufrosin
5. Bordea Victor jr.
6. Florea Cezar
7. Banu Victor (ppi)
8. Bucur Vasile
9. Mirițoiu Ion (ppi)
10. Hanu Maria
11. Stănescu Viorica (ppi)
12. Ioan Maria
13. Stănescu Georgeta (ppi)
14. Butoi Virginia
15. Gogioiu Emanoil
16. Ciobanu Maria
17. Serebrian Iulia
18. Bucur Florentina
19. Postelnicu Ion

Colectivul Nr. 2

20. Călinescu Natalia
21. Enache Mariana
22. Mihălăchioiu Armand
23. Dinu Ionel (ppi)
24. Mihălcescu Ion
25. Gardan Dumitru (ppi)
26. Rădulescu Elena (ppi)
27. Dumitrescu Victor
28. Căruntu Maria
29. Banciu Vasilica
30. Mărgărit Elena
31. Nicolaescu Victoria
32. Găulea Maria
33. Zamfirescu Liviu (ppi)
34. Moldoveanu Catela

Colectivul Nr.3

- 35. Mihălăchioiu Norica (ppi)
- 36. Țoni Vasile (ppi)
- 37. Enache Gheorghe (ppi)
- 38. Sima Constanța (ppi)
- 39. Voicu Ion (ppi)
- 40. Voica Dumitru
- 41. Ștefan Iulia (ppi)
- 42. Grigorescu Steliana
- 43. Moraru Ana
- 44. Țîmpu Clementina (ppi)
- 45. Olteanu Cornelia (ppi)
- 46. Vlad Carmen
- 47. Mușat Iulian
- 48. Butcă Mariana (ppi)
- 49. Babeu Mihaela

Laboratorul de cercetare

- 66. Marin Cornel
- 67. Pușcașu Eugen (ppi)
- 68. Costoae Nicolae (ppi)
- 69. Ioniță Ghiorghe (ppi)
- 70. Gavăt Mircea
- 71. Ghenoiu Alexandru
- 72. Bădună Stelian (ppi)
- 73. Andrei Marian
- 74. Popescu Valeriu (ppi)
- 75. Mărtoiu Lelia

Colectivul Nr. 4

- 50. Gabrian Minerva
- 51. Romanciuc Constantin (ppi)
- 52. Grigorescu Constantin
- 53. Bănică Marcela (ppi)
- 54. Ciubotaru Maria (ppi)
- 55. Bordea Maria
- 56. Chiran Ileana
- 57. Nistor Elena (ppi)
- 58. Păștin Gheorghe
- 59. Paraschiv Elena
- 60. Banu Verona (ppi)
- 61. Fătu Rodica
- 62. Tudorache Elena
- 63. Dinu Mariana (ppi)
- 64. Chioveanu Ion
- 65. Butcă Gheorghe (ppi)

Standardizare

- 76. Murgoi Rodica
- 77. Stoica Iulia Mariana (ppi)
- 78. Ioniță Genoveva (ppi)

Marketing

- 79. Marica Ion
- 80. Toma Constantin Virgil
- 81. Spiridon Marioara
- 82. Toma Viorel (ppi)

Colectivul Bacău

- 83. Beldiman Radu
- 84. Dârlău Constantin
- 85. Damian Gheorghe
- 86. Belei Gheorghe
- 87. Anton Ovidiu
- 88. Vasiliu Călin
- 89. Bercea Corneliu
- 90. Popa Maria
- 91. Iancu Gabriela
- 92. Apostoleanu Cornelia
- 93. Piscu Rodica Coca
- 94. Ghițescu Florentina
- 95. Tuscanu Elena
- 96. Pană Mariana
- 97. Popa Elena
- 98. Lovin Ecaterina
- 99. Plămadă Luminița
- 100. Damian Mirela
- 101. Roman Angela
- 102. Sion Tiberiu

Personal Tesa

- 103. Georgescu Maria (ppi)
- 104. Cristea Luca (ppi)
- 105. Stoica Elena
- 106. Păun Elena (ppi)
- 107. Preda Sorin
- 108. Tudorache Dorina (ppi)
- 109. Albu Petra
- 110. Rosetti Petrică
- 111. Rosetti Aurelia
- 112. Constantinescu Nicolae
- 113. Micu Gabriel
- 114. Tăbuș Florina
- 115. Toma Violeta
- 116. Stănciulescu Mihaela
- 117. Străinu Mariana

Conducere

- 118. Stoica Matei (ppi)
- 119. Teselschi Andrei (ppi)
- 120. Staicu Aurelia (ppi)

Consultanți

- 121. Fântână Nicolae
- 122. Georgescu Marian (ppi)

Nota 1: Persoanele în dreptul cărora apare (ppi) sunt acelea, din totalul de 69, care figurează în Registrul Acționarilor din data de 14.03.2007, participanți la privatizarea integrală.

Nota 2: Prezenta Anexă arată **o situație de moment a** numericului de personal de la SC CEPROAR SA – (la data de 01.01.1994). Inițial, **în 1986, la înființare, existau cca 250** de persoane (inclusiv Atelierul Ploiești) pentru ca în 1997, după privatizarea integrală, **numericul să ajungă la circa 100, iar în anul 2010, la 0.**

Referințe bibliografice

1. MARINOIU, Vasile, POȘCHINĂ, Ion, STOICA, Matei, „*Robinetele de reglare*”, București, Editura Tehnică, 1980.
2. MARINOIU, Vasile, POȘCHINĂ, Ion, STOICA, Matei, COSTOAE, Nicolae „*Elemente de execuție – Robinete de reglare*”, București, Editura Tehnică, 1999.
3. ***Ministerul Muncii „*Legea privind Sistemul Public de Pensii*”, București, Editura Orizonturi, 2019.
4. POȘCHINĂ, Ion, STOICA, Matei, MANEA Constantin „*Armături industriale*”, București, Editura Tehnică, 1991
5. STOICA, Matei „*O monografie a mării Uzine UPET*”, Târgoviște, Editura ZVEN, 2018.
6. STOICA, Matei „*Jurnal și Istorie despre o mare Uzină UPET și un mic Institut CEPROAR din Târgoviște*”, Târgoviște, Editura ZVEN, 2019.

*Foto 1 – Odense, Danemarca, la motel
(Cucu, Stoica, Prodan, Poșchină, Bernaky, Kovacs)*

*Foto 2 – Copenhaga, la grădinile TIVOLI
(Stoica, Cucu, Poșchină)*

*Foto 3 – Training Center, la firma Jamesbury, Ottawa
(Stoica, Șef Center canadian, Beldiman)*

*Foto 4 – Niagara Falls
(Mike, Sandu, Ion, Botezatu, Drugan, Stoica, Beldiman)*

*Foto 5 – La familia Helwig din Ottawa
(Beldiman și Stoica)*

*Foto 6 – La Turnul Televiziunii din Toronto
(Stoica, Drugan, Ion, Botezatu, Beldinam, Sandu)*

*Foto 7 – Simpozion Târgoviște, noiembrie 1995
(Stoica deschide lucrările)*

*Foto 8 – Centrul de Excelență CEPROAR
(„se lucrează”)*

Foto 9 – Cu Nea Gică Dumitrache, la CEPROAR
(primul din stânga, Stoica, Maria, Norica, Bucur Nicolae)

Foto 10 – La CEPROAR, alături de:
Mihălăchioiu Norica și Georgescu Maria

Foto 11 – La CEPROAR cu Teselschi Andrei și Cristea Luca

TIPARUL www.zven.ro
zven.print@gmail.com
tel./fax: 0345 401 330
mobil: 0765 464 304

str. Gabriel Popescu, nr. 3, Târgoviște, Dâmbovița

Autorul declară că prezentul volum îi aparține și că nu încalcă drepturile
intelectuale ale niciunei alte persoane. Drept urmare își asumă întreaga
răspundere, conform legislației în vigoare, atât pentru forma,
cât și pentru conținutul volumului de față.
